

Економска кретања у свету која карактерише стална индустријска експанзија, све већа концентрација становништва по градовима и пораст животног стандарда, захтевају савршенију производњу и расподелу животних намирница, у првом реду – меса и производа од меса. У свету се чине огромни напори да се произведе што више хране. Ти напори су разновидни, а резултат тих напора је стално повећање обима пољопривредне производње. Развијене земље данас подмирују своје потребе у пољопривредним производима из сопствене производње, па имају вишкове појединих ратарских, па чак и сточарских производа. Подмирење потреба пољопривредних производа из дела сточарске производње је теже остварити него подмирење потреба из ратарске производње. Сточарска производња је специфичнија и захтевнија и не може у толикој мери да се индустријализује, као што то може ратарска производња. Дужина процеса производње, репродукција и могућност индустријализације основни су разлози неравномерног раста производње различитих врста меса.

Месо и производи од меса представљају високо квалитетну храну, имају изражена хранљива и биолошка својства. Незаменљиви су у правилној исхрани и чине основне изворе високо вредних протеина. Пораст сточарске производње основа је побољшања исхране високовредним анималним производима неопходним за становништво.

У насталим односима не захтева се искључиво количинско повећање производње и прераде меса и производа од меса већ и беспрекоран квалитет (пријатан укус и мирис, одређена конзистенција, хранљива вредност и др.), дуготрајнија одрживост и могућност њихове савремене презентације и продаје.

Занатски начин производње и прераде меса није више у стању да у земљама претежно индустријског карактера – што је све више случај и у Србији – одговори свим тим захтевима па је морао да уступи место индустрији.

Производња свињског меса чини преко једне трећине укупне производње меса у Србији. Ако се посматра Војводина као регион, удео производње свињског меса пење се на скоро половину укупне производње. У интезивној, тржишно оријентисаној производњи свиња и свињског меса, веома је битно да се поред адекватног квалитета и производних показатеља обезбеди и детаљан увид у трошкове производње, што представља основ економичности процеса прераде свињског меса у каснијим фазама производње.

Знајући да је скоро истоветно ангажовање средстава за производњу свиња и лошег и доброг квалитета, од пресудног је значаја стимулација произвођача товљеника, односно плаћање свиња према приносу меса, оценом топле полутке на линији клања. На тај начин произвођачи стоке могу да остваре значајно већу цену за произведене товљенике, односно да остваре адекватну надокнаду за уложени квалитетан рад приликом селекције, избора хране, оптималног завршетка това. Истовремено, произвођачи меса и производа од меса, иако би сировину платили више, добијају бољи квалитет, више меса, бољи економски ефекат, а потрошачи су награђени бољим квалитетом производа.

Теоретски део

Производња свиња раширена је на свим континентима (табеле 1. и 2. Статистички годишњак СФРЈ, СРЈ, СЦГ, Србије, 1990., 1995., 2004., 2005., 2006.). Свињетина је високо вредан продукт у биолошком смислу исхране, у поређењу са говедином, она садржи више незаменљивих аминокиселина, неких витамина и масних киселина.

Табела 1. Производња меса у свету (000 тона) на почетку XXI века (просек 2003.-2006.год.)

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com